

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/111/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4413217841
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sidónia Sládečková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4413217841.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sidónie Sládečkovej a členiek senátu JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Soni Zmekovej, v právnej veci navrhovateľky: X. J. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. L., G. G. XX, zastúpená JUDr. Eleonórou Vargovou, advokátkou so sídlom Nové Zámky, Rákocziho 12, proti odporcovi: Y. J. Ba, nar. XX.XX.XXXX, bytom J. L., G. G. XX, zastúpený JUDr. Ervínom Erdélyim, advokátom so sídlom Nové Zámky, P. Blahu 7, o určenie výživného pre plnoleté dieťa, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č.k. 5C/187/2013-103 zo dňa 2. decembra 2014, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o určení výživného a vo výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

Odporca je **p o v i n n ý** nahradiť navrhovateľke trovy odvolacieho konania v sume 41,59 eura, ktoré je povinný zaplatiť advokátke, JUDr. Eleonóre Vargovej, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom, doručeným súdu prvého stupňa dňa 26.07.2013, domáhala voči odporcovi určenia výživného v sume 160,- eur mesačne od podania návrhu, ktorý odôvodnila tým, že je študentkou 2. ročníka A. J. L., pričom po osobných nezhodách s rodičmi sa prechodne odsťahovala v máji 2013 od rodičov a v súčasnosti býva u priateľa X. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. 9, J. L., pričom svoje potreby súvisiace so štúdiom rieši formou podpory od jej priateľa, keďže v súčasnosti nemá žiadne finančné zdroje a rodičia jej odmietajú prispievať výživným, napriek tomu, že ich o to žiadala. Pretože je študentkou a nemá žiadny príjem, je výživou stále odkázaná na rodičov. Dodala, že náklady súvisiace so stravou predstavujú mesačne sumu 100 eur, náklady na školu 40 eur a náklady na hygienické potreby sumu 20 eur mesačne.

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom čiastočne vyhovel návrhu a uložil odporcovi povinnosť prispievať na výživu navrhovateľky sumou 80 eur mesačne od 26.07.2013 do 31.1.2014. Vo zvyšku návrh zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že účastníkom náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na vykonané dokazovanie a ustanovenia § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1 Zákona o rodine. Vychádzal zo zistení, že navrhovateľka je dcérou odporcu a v období od 26.7.2013 (podanie návrhu do 31.1.2014, kedy ukončila štúdium bola študentkou gymnázia v J. zámkoch a výživou odkázaná na svojich rodičov. Po osobných nezhodách s rodičmi sa prechodne odsťahovala zo spoločnej domácnosti v máji XXXX k priateľovi, u ktorého sa zdržiava doteraz. Pokiaľ išlo o výdavky navrhovateľky počas obdobia, čo navštevovala A. J. L., mala mesačné výdavky spojené so štúdiom, ďalej výdavky spojené so stravou vo výške 100 eur, hygienické potreby vo výške 80 eur, ošatenie. Rodinné prídavky na navrhovateľku poberá jej matka, voči ktorej však nežiadala určit výživné, keďže je na rodičovskej dovolenke a poberá rodičovský príspevok 199,60 eura a rodinné

prídavky 194,70 eura. Ohľadne pomerov na strane odporcu, súd prvého stupňa zistil, že odporca je od 1.1.2013 živnostník a z jeho daňového priznania za rok 2012 zistil, že mal čiastkový základ dane 469 eur. Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu súd prvého stupňa dospel k záveru, že návrh navrhovateľky bol podaný dôvodne, aj keď nie v celom rozsahu, pretože navrhovateľka žiadala určiť výživné vo výške 160 eur mesačne. Podľa názoru súdu prvého stupňa navrhovateľka v období od 26.7.2013 do 31.1.2014 nebola schopná sama sa živiť, pretože sa štúdiom pripravovala na budúce povolanie a v tomto období bola výživou odkázaná na svojich rodičov. Pri určení výživného odporcovi súd prihliadol jednak na zárobkové a majetkové pomery odporcu ako aj odôvodnené potreby navrhovateľky. Okrem toho zohľadnil, že odporca má ďalšie vyživovacie povinnosti k dvom maloletým deťom ako aj to, že manželka je na materskej dovolenke. Súd prvého stupňa za primeranú považoval výšku výživného v sume 80 eur, ktorá spolu s rodinnými prídavkami a takou istou sumou od matky navrhovateľky, ktorá má tiež zákonnú vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke zodpovedá potrebám k štúdiu a jej živobytiu za obdobie od 26.07.2013 do 31.1.2014. Vo zvyšku súd návrh zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP tak, že účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Rozsudok vo výroku o určení výživného napadol v zákonnej lehote odvolaním odporca, ktorý žiadal rozsudok v napadnutom výroku zmeniť a výživné určiť v sume 40 eur mesačne. Namietal, že súd prvého stupňa nesprávne vyhodnotil najmä na jeho strane skutkový stav, z ktorého je zrejmé, že jeho pomery mu objektívne neumožňujú platiť výživné v sume 80 eur. Uviedol, že jeho daňový základ za rok 2012 bol v sume 492 eur, pričom má ďalšiu vyživovaciu povinnosť. Navyše poukázal na to, že navrhovateľka svojvoľne opustila spoločnú domácnosť rodičov, napriek tomu si je vedomý, že ani táto skutočnosť nebráni tomu, aby rodič, resp. obaja rodičia prispievali na výživu navrhovateľky a to podľa svojich schopností a možností a majetkových pomerov. Dodal, že ani v roku 2013 nebol jeho daňový základ vyšší ako v roku 2012.

Navrhovateľka v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhla rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť. Uviedla, že nemala prostriedky na živobytie a preto bola nútená školu ukončiť a zamestnať sa. Odmietala tvrdenie, že zanechala štúdium z dôvodu zlých študijných výsledkov, pretože riadne ukončila dva ročníky s dobrým prospechom. Z dôvodu, že nemala z čoho žiť a hradiť školské potreby, za ktoré v polroku zaplatila 72 eur, čo potvrdila aj škola a v ďalšom štúdiu jej zamedzil odporca neplnením si vyživovacej povinnosti, bola nútená štúdium ukončiť a živiť sa sama. Poukázala na to, že odporca má aj vedľajšie príjmy z montovania bezpečnostných kamier a od roku 2005 je výlučným vlastníkom 3izbového bytu v J. L. na ul. I. XX, z ktorého prenájmu by mohol mať finančný príjem, ale odporca ho neprenajíma, pretože na to nie je odkázaný. Záverom si uplatnila náhradu trov odvolacieho konania v sume 41,59 eura, ktoré jej vznikli z titulu právneho zastúpenia advokátkou.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 OSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania odporcu (§ 212 ods. 1 OSP) a viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvého stupňa (§ 213 ods. 1 OSP), prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) na verejnom vyhlásení rozsudku pri splnení si povinnosti upravenej v ust. § 156 ods. 3 OSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o určení výživného a vo výroku o trovách konania je vecne správny a preto ho podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

V predmetnej veci sa navrhovateľka návrhom, doručeným súdu prvého stupňa dňa 26.07.2013, domáhala voči odporcovi určenia výživného v sume 160,- eur mesačne od 26.07.2013 t.j. od podania návrhu, ktorý odôvodnila tým, že je študentkou 2. ročníka Gymnázia J. L., pričom po osobných nezhodách s rodičmi sa prechodne odsťahovala v máji roku 2013 od rodičov a v súčasnosti býva u priateľa X. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. 9, J. L., pričom svoje potreby súvisiace so štúdiom rieši formou podpory od jej priateľa, keďže v súčasnosti nemá žiadne finančné zdroje. Okrem toho poukázala na to, že rodičia ju finančne nepodporujú aj napriek tomu, že je na ich výživu odkázaná. V priebehu konania zmenila svoj návrh tak, že žiadala určiť výživné v sume 160 eur mesačne za obdobie od 26.7.2013 do 31.1.2014, kedy ukončila štúdium na strednej škole a začala sa sama živiť.

Rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým súd návrh vo zvyšku zamietol, nebol napadnutý odvolaním, preto v tejto časti nadobudol právoplatnosť. Predmetom odvolacieho konania tak zostal

výrok, ktorým bol odporca zaviazaný prispievať na výživu navrhovateľky sumou 80 eur mesačne od 26.07.2013 do 31.1.2014 a v nadväznosti na to i výrok o trovách konania.

Odvolačný súd preskúmal v dôsledku odvolania podaného odporcom rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o určení výživného a vo výroku o trovách konania a dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie aj dostatočne odôvodnil. Súd prvého stupňa sa dostatočne zaoberal opodstatnenosťou návrhu z hľadiska príslušných ustanovení Zákona o rodine a zistený skutkový stav správne posúdil po právnej stránke. Odvolačný súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, a preto s poukazom na ust. § 219 ods. 2 OSP sa v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, bez toho, aby odvolačný súd tieto dôvody opakoval.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolačný súd dodáva, že vyživovacia povinnosť rodičov k deťom vyplýva priamo zo zákona a trvá dovtedy, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Prispievať na výživu svojich detí je zákonnou povinnosťou obidvoch rodičov, pričom kritériá pre určenie rozsahu vyživovacej povinnosti vychádzajú z ich schopností, možností a majetkových pomerov s prihliadnutím na odôvodnené potreby oprávneného dieťaťa. Výživou dieťaťa, na ktoré obidvaja rodičia prispievajú, sa rozumie zaobstarávanie, resp. uspokojovanie všetkých životných potrieb pre všestranný, telesný a duševný vývoj dieťaťa. Potreby dieťaťa sú odstupňované jeho vekom, telesnou a duševnou vyspelosťou, zdravotným stavom a spôsobom prípravy na budúce povolanie. Odvolačný súd zhodne ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že vyživovacia povinnosť odporcu voči navrhovateľke v období od podania návrhu, t.j. od 26.07.2013 do ukončenia štúdia na A. J. L. t. j. do 31.01.2014 trvala, pretože v tomto období nebola schopná sama sa živiť, v dôsledku čoho bola za toto obdobie odkázaná na prispievanie na jej výživu zo strany jej rodičov. Podľa názoru odvolacieho súdu výška súdom prvého stupňa určeného výživného zohľadňuje jednak vek, odôvodnené potreby navrhovateľky v žalovanom období, ako aj možnosti a schopnosti odporcu. V tomto smere sa prvostupňový súd dostatočne zaoberal majetkovými pomermi na strane odporcu a správne stanovil výšku výživného zo strany odporcu primerane na sumu 80,- eur mesačne. Túto sumu určil nielen s ohľadom na schopnosti, možnosti a majetkové pomery odporcu, ale aj s ohľadom na odôvodnené potreby navrhovateľky. Odvolačný súd námietky odporcu uvedené v odvolaní nepovažoval za opodstatnené, pretože v konaní bolo dostatočne preukázané, že jeho majetkové pomery sú vyššie ako uvádza odporca, ktorý berie do úvahy iba príjem vykazovaný v daňových priznaniach, pričom neberie do úvahy skutočnosť, že má aj iný príjem i keď podľa jeho tvrdenia nepravidielný a to z montovania kamerových systémov a opráv elektroniky ale i majetok, je vlastníkom dvoch trojizbových bytov v J. v jednom býva s rodinou a druhý predstavuje ďalší možný zdroj príjmov. Z listu vlastníctva na ktorých sú oba byty zapísané vyplýva, že nie sú zaťažené úverom a titulom nadobudnutia sú kúpne zmluvy. Navyše v danom prípade na strane odporcu ide o podnikateľa, podnikajúceho na základe živnostenského oprávnenia -obchod, ktorý prevzal po manželke, ktorá po nástupe na materskú dovolenku svoju živnosť zrušila a preto odporca by mal jeho podnikateľskú činnosť vykonávať tak, aby mal dostatok finančných prostriedkov na plnenie vyživovacej povinnosti voči navrhovateľke. Skutočnosť, že jeho príjmy z podnikania vykazované v daňových priznaniach za rok 2012 a 2013 sú nízke, nemôže v danom prípade ísť na ťarchu vyživovacej povinnosti voči navrhovateľke. Pri takýchto úvahách a hodnotení odvolačný súd ustálil, že možnosti, schopnosti a majetkové pomery odporcu (teda nielen vykázaný výsledok podnikania) umožňujú, aby si zákonnú vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke plnil v sume 80 eur mesačne v období od 26.07.2013 do 31.1.2014.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolačný súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o určení výživného a vo výroku o trovách konania a vo výroku o trovách konania podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolačný súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 142 ods. 1 OSP a navrhovateľke, ktorá bola v odvolacom konaní úspešná, priznal podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, náhradu trov odvolacieho konania titulom trov právneho zastúpenia vo výške 41,59 eura, ktoré pozostávajú z odmeny za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu) vo výške 33,20 eura (§

10 ods. 3 vyhlášky) a režijného paušálu vo výške 8,39 eura (§ 16 ods. 3 vyhlášky). Trovy odvolacieho konania vo výške 41,59 eura je odporca povinný zaplatiť advokátke zastupujúcu navrhovateľku (§ 149 ods. 1 OSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.